

Editorial

Revista
de
Girona

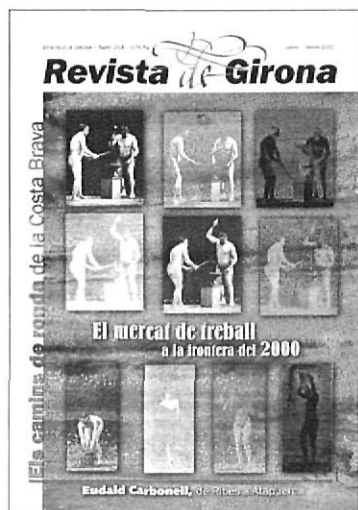
La destrucció del prelitoral

En un assaig recent, l'arquitecte i urbanista Joaquim Español ha denunciat la mutació profunda que està sofrint el territori del rerepaís català, un cop consumada la transformació de la franja litoral: «Sembla com si poderoses forces latents s'haguessin desfermat sobre camps, boscos, muntanyes i rius, i aquell territori que crèiem immutable se'ns apareix ara com un espai canviant, infiltrat fins al moll de l'os d'usos urbans».

En un article encara més recent, l'alcalde de Roses i president de la Diputació de Girona ha alertat igualment sobre la situació de la segona i la tercera línia de costa, on hi prolifera de manera massiva l'oferta de terrenys prèviament requalificats: «Urbanitzar sense límit aquest prelitoral vol dir trencar encara més l'equilibri de la costa i convertir els nuclis que s'han deixat portar per aquesta política enganyosa en conglomerats despersonalitzats, mancats d'identitat i de model».

Des d'aquí ens volem fer ressò d'aquests dos lúcids avisos i convertir-los en un únic crit d'alarma. El territori agredit una i altra vegada va revelant progressivament les seves insuficiències, i arribarà un dia no llunyà en què posarà definitivament de manifest, qui sap si de manera traumàtica, la seva incapacitat de suportar més servituds, la seva impotència davant de tants abusos, la seva total i absoluta insostenibilitat.

Hauríem de replantejar-nos globalment on som i fins on volem arribar: si som capaços de rectificar la política edificadora actual o si encara volem anar eixamplant l'espai on repetir i multiplicar els estralls perpetrats fins ara. A Mallorca, segons ha reconegut el president Francesc Antich, la política de creixement urbanístic automàtic els ha dut «ben a prop del precipici econòmic, del deteriorament de l'oferta turística i del col·lapse ambiental del país». Ens trobem, doncs, davant d'un veritable ultimàtum i, si no escarmentem amb l'experiència dels altres, potser ja no serem a temps de salvar ni la reputació ni el futur.

CAMINS: Amb el Treball de Redacció d'aquest número completem el passeig iniciat el bimestre passat pel carril bici entre Girona i Olot, successor i substituït de la via de l'antic camilet desaparegut. Simultàniament, en el bloc de Territori, publiquem avui un altre itinerari: el del llarg camí de ronda del litoral que, de Blanes a Portbou, avança enmig de paisatges de somni però també entre tota mena d'entrebancs. Ja ho deia el poeta: «Un camí, / quina cosa més curta de dir, / quina cosa més llarga de seguir!». A la muntanya i arran del mar, la recuperació dels vells senders és una tasca ineludible a la qual volem contribuir amb els nostres treballs.